

Gedicht Nirav Christophe

Opgevoerd op 5 oktober 2023

ter ere van de opening van

Prikkel

HKU hogeschool voor de kunsten leidt kunstenaars op. En wij doen daar onderzoek hoe die kunstenaars samenwerken met andere domeinen zoals de wetenschap of de zorg. Een van die de strategieën die je daarbij moet ontwikkelen is de houding die Nietzsche heeft benoemd: “Dat alles ben ik”. In dit Prikkel-project zijn we allemaal ervaringsdeskundige. We zijn allemaal overprikkeld. Vanuit dat gevoel heb ik de volgende tekst geschreven:

Kan het licht een beetje minder?
Het is dat ik niet zo zinder
Zoveel hopeloos gehinder
Zoveel afstand tussen hier en ginder
Alsjeblieft, kan het licht een beetje minder?

Burn-out autistisch
Neurodivers en neuro-speciaal
Het eerste probleem dat we onderzoeken
is eigenlijk de taal
‘Stoornis afwijking probleem’
Dat zijn geen woorden of beschrijving
Maar dat is een frame
In dat narratief van diagnose en van norm
Daar past geen onbestemd en ongeremd gedrag
of innerlijke storm

Bij taal bij woorden moet ik kiezen
zal ik de gelijktijdigheid verliezen
van een dubbel tegengesteld gevoel
‘warmte scherpte leegheid én koel’

Nee, ik heb geen woorden voor mijn prikkel
Taal geeft hierin geen openbaring
‘In den beginne’ was toch niet het woord
maar eerder de directe ervaring

“Zet de tering naar de nering”
Dát is geen prikkelregulering
Ik wil geen afwijking
ik wil geen probleem
Die taal wil ik verstommen
Ik wil geen probleem
Je veux l’amour
Maintenant tout de suite
heute nog verdomme

Misschien moet we van ons overprikkeld gevoel
Wel gewoon iets scheppen of iets maken
Al die prikkelingen al die indrukken
Misschien moet ik wel indruk voelen
En indruk maken

Ik zit op mijn handen
en trek ze traag en langzaam er onderuit
En ik hoor Herman Gorter:
“De dag gaat open als een gouden roos
Ik sta aan het raam en zend mijn adem uit.
Het veld is stil en nauwelijks één geluid
breekt naar koepelblauw bij tussenpoos”
Misschien is deze expo
Kunst en onderzoek en lering
ook wel onze vorm van prikkelregulering

De overprikkeling is niet gelijk
aan autisme of ADHD
Het zit hem niet in de ziektebeelden
maar in de taal, het zit hem in de P
De P van Prikkel
een bombardement van oorlogsdoelen
Het is geen Wikkkel
terwijl het toch echt wel zo kan voelen
Het gevoel van prikkels
zit in de P van Penetrante geuren
tot Priemende kleuren
Ploppende geluiden
En Pikkende eindeloos Prikkende huiden
Het is geen AdHD,
het is P P P P

Ook de taal
werkt misschien in mij
een beetje neurospeciaal

Als ik voel: dat alles samen ben ik
Wat betekent dat als ik dicht bij mezelf blijf
Hoe werkt de prikkelverwerking
in je eigen lichaam in de zintuigen in mijn lijf?

Hier voelt de prikkel als lichte irritatie
En dáár in mijn lijf misschien wel als geweld
Zoals Shakespeare al heeft gemeld:
“But where the greater malady is fixed
The lesser is scarce felt.”

De grootste prikkel van pijn
is als ik uiteindelijk alleen zal zijn
Dat ik niet meer ben met velen
en mijn geliefde me niet meer zal strelen
Ook al klinkt het wellicht een weinig gek:
Gestreed kun je misschien ook worden
door een ruimte door een plek
Weten dat er iemand in mijn ruimte is
die me niet streeft
maar die ik ook niet mis

Iedere aanraking is hoe dan ook
op zijn best een miniscuul schokje
En ieder in de sensorische integratie
zit eigenlijk in de eigen bubble in het eigen hokje

Ik hoor in de expo ineens heel veel het missen:
Missen van het aan te raken
Het missen van sensorische integratie
Het stille missen én tegelijkertijd het schreeuwen van de daken

Hoe leef ik er in?
En hoe leef ik er mee?
Hoe blijf ik ermee in contact?
Soms is juist het prikkelarme
het werkelijk warme
iets wat me laat, iets wat me pakt

De nonnen die op deze plek ooit
lopend naar de kerk gingen
liepen iedere dag dan samen
zachtjes stil te zingen

In dat besef ‘Dat alles ben ik’
zit de hele prikkel dat hele gebied
En dat gevoel vraagt niet om taal
maar om ervaring
en misschien om een lied

(zingend)

“Prikkel me, bubble me
Heel me en verdubbel me
Want ik weet wel én niet wat ik mis
Knuffel me, prikkel me
Laat me en omwikkel me
Met andere woorden: blijf bij me
Bij wat er is

Ik zie in je ogen
De wanhoop van de morgen
en de stormen in de middag onverwacht
Ik zie de pijn en het trillen in de avond
en de geluidloze schreeuw in de nacht

Knuffel me, prikkel me
Laat me en omwikkel me
Want er is liefde én haat én gemis
Morgen me middag me
Avond me en nacht me
Met andere woorden: blijf bij me
Bij wat er is”